

Poutník

4/2025 | 29. ročník

Římskokatolická farnost sv. Jiří Dolní Čermná

Pout' na Mariánské Hoře 7. 9. 2025 - odpolední mše svatá (foto: L. Ešpandrová)

2. setkání členů živého růžence v úterý 7. 10. 2025 (foto: T. Bednář)

Úvodní strana: Posvícení v Dolní Čermné s Mons. Prokopem Brožem 9. 11. 2025
(foto: L. Ešpandrová)

POZDRAV OTCE FARNÍ OBCE ☺

Moje milá farní rodino! ☺

Máme tu téměř konec roku 2025. Kéž pro nás byl přiblížením k našemu dobrému Pánu, kéž náš vztah s Ním je opravdu živý, radostný a plný vděčnosti ☺...

Mám velkou radost, že mám několik setkání (příprav) s lidmi, kteří se zajímají o víru. V tomto roce v naší farnosti 4 dospělí lidé přijali poprvé svátost smíření a první sváté přijímání. 7 dětí tyto dvě svátosti přijalo poslední den v květnu a první den v červnu ☺. Také jsme po třech letech zažili v naší farnosti svátost biřmování, kterou přijalo 16 našich křesťanů. Kéž je to pro ně prohloubení a upevnění. Přeji jim, ať vytrvají!

Mnoho z Vás využívá setkání s Pánem při vrcholných okamžicích při mši svaté a při svátosti smíření.

SVÁTOST KŘTU

Letos jsme se v naší farnosti mohli radovat ze 14 křtů, z toho byl jeden křest dospělého o Velikonocích!!! (Bohužel v naší farnosti velice vzácné ☺)

Minulý rok jsme neměli žádné křtiny v Petrovicích – letos byly dvojce 3 děti ☺!

	Jméno	Datum křtu	Místo
1	Jakub Macháček	1. 3. 2025	Dolní Čermná
2	Mathias Kunert	8. 3. 2025	Dolní Čermná
3	Viktor Teichmann	19. 4. 2025	Dolní Čermná
4	Anna Marková	11. 5. 2025	Petrovice
5	Karel Miloš	21. 6. 2025	Dolní Čermná
6	Filip Engel	5. 7. 2025	Dolní Čermná
7	Stella Zemanová	12. 7. 2025	Dolní Čermná
8	Amy Zemanová	12. 7. 2025	Dolní Čermná
9	Mariana Marková	16. 8. 2025	Mariánská Hora
10	Ondřej Šmída	18. 10. 2025	Mariánská Hora
11	Vojtěch Šabata	22. 11. 2025	Petrovice
12	Jindřich Šabata	22. 11. 2025	Petrovice
13	Alžběta Pavlasová	23. 11. 2025	Dolní Čermná
14	Vojtěch Kuře	13. 12. 2025	Verměřovice

Ještě jsem křtil 3 děti mimo farnost, z toho jedny byly dvojčátka ☺.

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

V naší farnosti jsme měli pouhé 2 svatby, což je od roku 1996, kdy máme zde matriku na faře, společně s rokem 2014, nejnižší počet sňatků v naší farnosti. Většinou jich je 3 a více, minulý rok jich bylo 8.

Jméno - ženich	Jméno - nevěsta	Datum sňatku	Místo
Jiří Marek	Ludmila Hejlová	24. 5. 2025	Dolní Čermná
Pavel Faltus	Hana Kylarová	20. 9. 2025	Mariánská Hora

Ale další 4 naši farníci se nám brali na území jiné farnosti, z toho 3 svatby v populárním Neratově ☺:

Jméno - ženich	Jméno - nevěsta	Datum sňatku	Místo
Jan Jansa	Aneta Slaninková	30. 8. 2025	Neratov
Vojtěch Kuchař	Marie Pecháčková	6. 9. 2025	Neratov
Jan Mareš	Dominika Pecháčková	20. 9. 2025	Ústí nad Orlicí
Martin Lesňák	Lucie Langrová	25. 10. 2025	Neratov

Já jsem ještě oddával jeden pár mimo farnost a dva páry jsem odmítl, protože chtěli 13. září, kdy jsme měli naplánovanou farní pout'.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

K 8. 12. 2025 jsem mohl tuto posilující svátost udělit 117krát, což je nejvyšší počet od roku 1998, kdy mám k dispozici sepsanou tuto svátost. Mám velikou radost, že se snad trochu proměnilo v lidech: „až budu na smrtelné posteli umírat za pět minut 12“, k posilující svátosti.

POHŘBY, POSLEDNÍ ROZLOUČENÍ

Není ještě konec roku a už máme nejvyšší číslo od roku 1996 v knize, kde o. Pavel zaznamenával. Jsme rádi, že lidé se chtějí rozloučit v křesťanské naději, modlitbě, často i při mši svaté, při největší modlitbě církve.

	Jméno	Příjmení	Bydliště	Úmrtí	kostel
1	Marie	Vyhnálková	Dolní Čermná	29. 12. 2024	Dolní Čermná
2	Jiří	Novák	Petrovice	5. 1. 2025	Petrovice
3	Jiřina	Vaníčková	Dolní Čermná	16. 1. 2025	Dolní Čermná
4	Věra	Krobotová	Dolní Čermná	17. 1. 2025	Dolní Čermná
5	Václav	Špaček	Dolní Čermná	28. 1. 2025	Dolní Čermná
6	Josef	Kittner	Horní Čermná	5. 2. 2025	Dolní Čermná
7	Božena	Řeháková	Dolní Čermná	11. 3. 2025	Dolní Čermná
8	František	Nastoupil	Dolní Čermná	24. 3. 2025	Dolní Čermná
9	Jiřina	Holečková	Verměřovice	10. 4. 2025	Dolní Čermná
10	Petr	Pecháček	Dolní Čermná	29. 4. 2025	Dolní Čermná
11	Ladislav	Marek	Verměřovice	5. 5. 2025	Verměřovice
12	Stanislav	Moravec	Dolní Čermná	8. 5. 2025	Dolní Čermná
13	Drahomíra	Macháčková	Verměřovice	26. 5. 2025	Verměřovice
14	František	Kůrka	Dolní Čermná	8. 8. 2025	Dolní Čermná
15	Emil	Výprachtický	Verměřovice	8. 10. 2025	Verměřovice
16	Jaroslava	Pražáková	Verměřovice	14. 10. 2025	Verměřovice
17	Božena	Maixnerová	Petrovice	2. 11. 2025	Petrovice
18	Marie	Havlová	Dolní Čermná	22. 11. 2025	Dolní Čermná
19	Boženka	Novotná	Dolní Čermná	24. 11. 2025	Dolní Čermná
20	Božena	Hrubantová	Petrovice	3. 12. 2025	Petrovice
21	Marta	Cejnarová	Dolní Čermná	13. 12. 2025	Dolní Čermná
22	Ivana	Křivohlávková	Dolní Čermná	15. 12. 2025	Dolní Čermná

Hospodin, z jehož ruky jsi vyšel, a který je Tvůj Otec, ať Ti žehná, a dá Ti prospívat na těle i na duchu.

Hospodin ať Tě chrání před strachem a nebezpečím a vším zlem.

Hospodin ať nad Tebou rozjasní svou tvář, jako svítí slunce na zem, a ať je Ti milostivý, odpustí Ti Tvé viny a osvobodí Tě. Hospodin ať k Tobě obrátí svou tvář a shlédne na Tebe v lásce a potěší Tě.

Hospodin ať Ti daruje pokoj, blaho pro tělo a spásu pro duši. Tak to chce náš Bůh Otec, Syn i Duch svatý. Tak to platí nyní i navěky. Tak to platí i pro Tebe.

V úctě Vám žehná a o modlitbu a přátelství prosí Váš otec Jenda ☺ +

Z Ekonomické rady farnosti

Dovolte mi, abych Vás na stránkách farního časopisu informovala o práci Ekonomické rady farnosti (ERF), zejména za období uplynulých čtyř let (2022 - 2025), které zahrnuje dvě dvouletá funkční období tohoto pomocného a poradního orgánu fary.

Díky práci předchozí ERF, která pracovala v období 2020 - 2021, a s nástupem otce Jana, se uskutečnily oprava střechy fary nákladem 1 423 000 Kč, nové vytápění fary a zateplení poloviny půdy, realizace zповědní místnosti ve farním kostele, nového obětního stolu a ambonu na Mariánské Hoře a mnoha dalších „menších“ akcí.

Od roku 2022, kdy už jsme měli většinu podkladů a povolení, bylo jednoznačné, že naší prioritou je realizovat opravu střechy a fasády farního kostela sv. Jiří. Poslední opravy střechy i fasády byly provedeny před více jak 50 lety; stav střechy byl havarijní, krytina a klempířské prvky dožilé. Ve stejném stavu byla i fasáda - popraskaná, zašpiněná, poškozená vlivem klimatických podmínek a ve spodní části vzlinající vlhkostí. S ohledem k předpokládaným finančním nákladům bylo zřejmé, že opravy bude nutné rozdělit minimálně na období let 2023 - 2027 a postupovat odpovědně, dle finančních možností, po etapách, tak, aby nedocházelo k dalšímu zhoršení stavebně-technického stavu kostela.

Výsledek od roku 2023 do současnosti je na první pohled patrný☺. Opravy byly financovány ze zdrojů farnosti - z Vašich příspěvků do sbírek, z darů, podpory sponzorů... Snažili jsme se jednat, podávat žádosti a využívat dostupné dotace. Celkový přehled podáváme v této tabulce:

Náklady na opravu střechy a fasády kostela sv. Jiří v letech 2023 - 2025 celkem	5 671 000 Kč
- oprava střechy	3 225 000 Kč
- oprava fasády věže a jihovýchodní části	2 446 000 Kč
Finanční zdroje farnosti (sbírky, dary, sponzoři)	2 632 000 Kč
Finanční podpora městyse Dolní Čermná	1 300 000 Kč
Dotace Pardubického kraje - podpora památkové péče	700 000 Kč
Dotace Ministerstva kultury Podpora obnovy kulturních památek z ORP	559 000 Kč
Příspěvky z Fondu solidarity biskupství královéhradeckého	480 000 Kč

Díky sponzorovi bylo v letošním roce vyměněno také šest oken lodi kostela. Vitrážová okna na opravované části byla opatřena novými ochrannými sítěmi. A kromě toho letos prokoukl také interiér sakristie ☺...

Poslední etapa opravy fasády kostela je naplánována na rok 2026 s předpokládanými náklady více než 1 milion Kč.

Nemálo času věnujeme také Mariánské Hoře. Počátkem roku 2023, poté kdy Mariánská Hora zůstala opuštěna, byla ERF postavena před nelehké rozhodování co dál s Poutním domem, který je v neutěšeném stavu pro další bydlení a vyžaduje velké investice, které farnost nemá.

A jaké bude další směřování tohoto poutního místa? Díky zájmu, pomoci a vstřícnosti představitelů biskupství královéhradeckého, kteří Mariánskou Horu v této době navštívili, a po dalších jednáních, bylo nalezeno řešení: nadějí pro toto místo a jeho směřování je příchod Společnosti sester Ježíšových a záměr jejich projektu "Řeholní dům na Mariánské Hoře". Po dvou letech práce, které se finančně i organizačně zcela ujaly sestry SSJ, je na Mariánskou Horu zajištěn přívod vody z vodojemu z Horního Třešňovce, úředně povolena demolice Poutního domu, zpracovává se projekt a připravuje se žádost o stavební povolení.

Velkou odpovědností je také péče o lipovou alej na Mariánské Hoře tak, aby stav stromů nikoho neohrožoval. Již po tři roky průběžně probíhá prořezávání stromů. Na tuto akci jsou farnosti poskytovány dotace z Agentury ochrany přírody a krajiny, do současnosti v celkové výši 750 000 Kč.

Z finančních prostředků, které po zajištění „velkých akcí“ zůstávají farnosti k dispozici, je důležité vytvářet důstojné prostředí na faře, (která slouží pro bydlení kněze i pro farní aktivity), aby odpovídalo úrovni 21. století. Tady postupně dochází např. k výměně vnitřních oken; hotovo je první patro a na řadu přichází i přízemí.

Nelehkým úkolem je v poslední době také řešení dodavatelů energií pro farní objekty.

A v závěru mě už jen sporadicky napadají akce realizované v uvedeném období jako nová zpovědní místnost na MH, úprava interiéru kostela v Petrovicích (financovaná převážně z darů místních farníků), ve Verměřovicích nové lavice a úprava vnitřku kostela (financováno převážně z darů sponzorů a podpory obce Verměřovice).

Připravujeme další plány a záměry (např. nové lavice ve farním kostele, opravu kaple sv. Barbory,...), víme, že je dobré mít nové projekty zpracované pro možnosti získávání dotací.

Děkujeme Vám všem, kdo se jakkoliv podílíte - finanční podporou či „přiložením ruky“, aby se díla dařila. Protože práce v naší farnosti máme opravdu víc, než na kostele ☺. A největší poděkování patří našemu akčnímu předsedovi - otci Janovi.

Za ERF: Hana Vágnerová

Když mu bylo asi 17 let, přišli do Čermné misionáři, kteří jim takovéto nesezdané soužití rozmlouvali. Filomena tedy nakonec od rodiny odešla a provdala se za vdovce Petra Fišara s osmi dětmi. Syn Josef rozpad rodiny snášel těžce. Jeho slova v kronice, kterou později sepsal, to dokládají: „Mláďi celkem smutné, neveselé. Rodinné poměry rozervané.“

Celá tato situace a důraz, který se v té době kladl na soužití muže a ženy pouze v manželství, vedl katolíka Františka k postavení již zmíněné kapličky. V roce 1915 nechal také zhotovit kříž nad Petrovicemi u lip a po první světové válce věnoval finanční příspěvek na pořízení zvonů na věž kostela.

Na přelomu 70. a 80. let minulého století si můj děda Karel Bednář (*2. 12. 1927 - †15. 8. 2014) dopisoval s Boženou Hlavinkovou žijící v Texasu – byla to korespondence vnuka a vnučky Františka Pecháčka. Božena ve svých dopisech zmiňuje, že babička Františka Pecháčková jiného muže již nikdy neměla, a žila s nimi ve společné domácnosti do požehnaného věku 91 let. O důvodech, které ji vedly k opuštění manžela a malé dcerky, nic nevěděla.

Ze svého dětství si vzpomínám, že jsme do kapličky chodili na Štědrý den zapalovat svíčku. Byla to taková finta, aby měl „Ježíšek“ klid na nadělování. V 90. letech minulého století byla kaplička několikrát poničená a vykradená, proto v ní nakonec zůstala pouze sádrová socha Ježíše Krista – viz. foto. Ztratil se například vyřezávaný dřevěný kříž, který byl původně ve Františkově chalupě.

Kaplička prošla velkou generální opravou v letech 1999-2000, kterou uhradila Františkova vnučka, skromná a bezdětná vdova Ludmila Pokorná rozená Bednářová (*18. 2. 1929 - †5. 11. 2012).

Tenkrát se mezi lidmi hovořilo, že opravu platí Karel Bednář, můj děda (bratr Ludmily Pokorné) žijící od roku 1978 v emigraci v Německu. Tato informace se dostala i do různých brožur a knih. Děda finanční podporu na opravu kapličky též nabízel, ale nebylo jí třeba.

Koordinaci oprav zajišťoval můj otec Karel Bednář (*22. 1. 1947 - †5. 4. 2013). Stavební práce zajistila firma z Lanškrouna, výmalbu exteriéru, interiéru a sochy Ježíše Krista Kamil Mareš z Horní Čermné. Precizní vyspárování kamenné podezdívky provedl Václav Beneš z Petrovic.

Kapličku po rekonstrukci vysvětil místní farář P. Pavel Seidl dne 14. 10. 2000 za účasti úzkého rodinného kruhu. Tato komorní forma byla zvolena vzhledem k místu u silnice s frekventovaným provozem.

V roce 2015 vyšla kniha Pláňava románovou formou popisující osudy Františka Pecháčka. Autorka Andrea Bednářová rozená Havlíčková je příbuzná v rodové lince druhé Františkovy ženy Filomény. Andrea, maminka dvou synů, byla během dohledávání rodokmenu velmi pohnutá příběhem desetileté Marušky, kterou její matka opustila! To ji vedlo k sepsání tohoto příběhu.

S vnuky a jedním pravnukem Boženy Hlavinkové z USA jsem se letos v květnu sešel v Praze. Byli tu na organizovaném poznávacím zájezdu a na návštěvě rodného kraje rodu Hlavinků. Zároveň se jednalo o historický moment. Bylo to první setkání potomků Františka Pecháčka žijících v Evropě a v Americe po 137 letech.

Tento rok se také podařila výměna střešní krytiny na kapličce. Asfaltové pásy byly po čtvrt století již v nevyhovujícím stavu. Šikovný a ochotný klempíř Dominik Dušek je nahradil titanzinkovým plechem, který by mohl v našich podmínkách mít životnost i více než 100 let. Též děkuji truhláři Janu Svobodovi za revizi původních nosných prvků střechy a expresní dodání 3 dřevěných výztuh.

V půdním prostoru kapličky, přístupném pouze rozebranou střechou, jsem našel minci „½ Kreuzer“ z roku 1851 a to mi vnuklo nápad, že bych tam také měl něco zanechat budoucím generacím. Sepsal jsem tedy dopis se stručnou historií kapličky, přiložil kopii originálu jejího návrhu od Jana Jansy

mistra zednického, a několik informací o současné době. Dále zmíněnou knihu Pláňava, první tři letošní vydání farního časopisu Poutník a farní kalendář 2025.

František Pecháček, zvaný Pláňava, si vysloužil tuto přezdívku pro svůj těžký a nelehký život. Ale planý rozhodně nebyl! Jenom jeho potomci, o kterých vím a jsem s nimi v kontaktu, žijí na různých místech České republiky, v Německu, ve Francii, v USA v Texasu a na Aljašce. Je fascinující, jak těžký život jednotlivce může být skrze potomky během několika málo generací rozmanitý a rozptýlený do různých koutů světa.

Tomáš Bednář

Ze života farnosti

Návštěvy biskupů ve farnosti v roce 2025

Jsa pověřen bojovým úkolem sepsat pár řádků o dvou podzimních návštěvách královéhradeckých biskupů v naší farnosti, ponořil jsem se na samé hranici redakční uzávěrky zodpovědně do této práce a zjistil jsem následující skutečnost: v letošním roce nás svou přítomností poctili dokonce všichni tři biskupové naší diecéze.

V květnu udělil svátost biřmování šestnácti biřmovancům emeritní pomocný biskup Mons. Josef Kajnek.

Díky těmto návštěvám dokonce i menší ministranti přestávají být překvapeni zjevením sv. Mikuláše v parném létě nebo na podzim. Už i oni vědí, že k nám zavítal jeden z našich nejvyšších duchovních správců. Kvůli poloze naší farnosti na samotné výspě diecéze máme tak jediné štěstí, že otec Jenda svou výřečností dokáže tyto mise zprostředkovat☺.

Ale abych se už ve vážnějším duchu pokusil zavzpomínat na ona dvě podzimní setkání s biskupem Mons. Janem Vokálem a pomocným biskupem Mons. Prokopem Brožem...

První se uskutečnilo za ideálních povětrnostních podmínek na tradiční poutní mši svaté na Mariánské Hoře 7. září. Pan biskup, ač je, jak sám zmínil, velký mariánský ctitel, navštívil takto oficiálně zdejší pouť poprvé a ve své promluvě zdůraznil důležitost obracet se na naši nebeskou Matku Pannu Marii v dnešní složité době. Připomenul, že právě hluboká víra našich předků v Pannu Marii byla velkou posilou v jejich těžkostech a i nám může pomoci zorientovat se v komplikovaných situacích, které nás v životě potkávají. Po bohoslužbě se v kostele ještě konala diskuze s věřícími, kteří chtěli panu biskupovi položit někdy i méně příjemné otázky k současnému dění v církvi. Celkově byla návštěva Mons. Jana Vokála obohacující.

Oproti této přítomnosti našeho biskupa na slavnosti na Mariánské Hoře, která byla dlouho dopředu avizovaná, bylo naopak příjemným překvapením, když mezi nás přijel u příležitosti posvěcení čermenského kostela o dva měsíce později 9. listopadu pomocný biskup Mons. Prokop Brož. Mnozí tak měli možná první příležitost osobního setkání s nedávno nově ustanoveným bisku-

pem. Nevím, zda jeho závěrečné požehnání mělo z toho důvodu vyšší váhu, jak spekuloval otec Jenda v závěru mše svaté, ale přítomnost otce biskupa dodala slavnosti „posvícení“ určitě o trochu více lesku a jeho promluva, kdy vyzýval k radostnému prožívání naší víry, byla velmi inspirativní.

Pro mě osobně byl průběh bohoslužby poněkud poznamenán účastí na hudebním doprovodu (hrál a zpíval náš chrámový sbor a člověk se přece jen musí více soustředit na výkon a mši samotnou nestíhá tolik prožívat), ale i díky tomu máme teď fotku s biskupem!

Stejně tak ministrantům přibyla do sbírky momentka s další důležitou osobností církevní hierarchie. Po mši svaté byla příležitost krátce si osobně s Mons. Brožem promluvit a vzhledem k jeho aktivitám při vzdělávání katechetů, kterých v rodině pár máme, nebyla nouze o námět k hovoru. Takže abych téma biskupských návštěv nějak uzavřel - jsme za ně hodně vděční, DĚKUJEME. A dovolím si říct: „Jen houšť a většii kapky!“

Jan Šebrle

Koncert hudebního souboru STUDÁNKA

Ve čtvrtek 11. září jsme v našem farním kostele sv. Jiří zažili jedinečnou hudební akci - koncert hudebního souboru STUDÁNKA.

Jedná se bezesporu o skupinu velkých srdcařů; tento soubor tvoří současní i bývalí klienti Domova u studánky a zároveň i jeho pracovníci a také dobrovolníci. Klienti se tak v rámci muzikoterapie, pod vedením zkušeného lektora Mgr. Jana Rybky, učí smyslu pro rytmus, procvičují zpěv, hrají na různé hudební nástroje. Mají možnost si ve skupinkách hravou formou rozvíjet myšlení, vnímání, tvořivost, fantazii, empatii,

koncentraci pozornosti, schopnost spolupráce, vztah k hudbě, muzikálnost,...

Přestože akce nebyla nijak dlouho předem prezentována, byl kostel i ve všední den nečekaně zaplněn diváky a posluchači.

Mezi účinkujícími byli i naši přátelé z Lesní brány, kteří jsou našimi farníky a pravidelně navštěvují mše svaté v dolnočermenském kostele.

V první polovině koncertu zazněly rytmické duchovní písně. Druhá polovina patřila písním různých žánrů. A díky tomu, že účinkující mají vše dokonale připraveno, včetně textů všech písní psaných velkými písmeny viditelnými pro publikum, mohli jsme si známé i méně známé písničky zanotovat společně. A tak asi poprvé v životě náš kostel slyšel i takové popové „pecky“ jako Sladké mámení či Já se vznáším, já si létám☺...

Po každé písni následoval velký potlesk. V závěru koncertu byli účinkující odměněni nejen květinou, ale i dlouhotrvajícím aplausem.

Z koncertu jsem odcházela s pocitem dokonalosti, která nespočívala ve správné intonaci, harmonii či rytmu skladeb. Dokonalá byla jeho atmosféra, dokonalé bylo nadšení a radost na straně účinkujících i publika 😊. Děkujeme.

Hana Vágnerová

Říjnová setkání

„Stačí pár vět,“ říkala Hanka Vágnerová, když mě prosila, abych napsala do Poutníka článek o setkáních, která proběhla začátkem října. Pár vět, to se snadno řekne... 😊

Podle pastoračního plánu byla na druhý říjnový týden naplánována hned dvě setkání.

Dvě setkání, dvě mše svaté a samozřejmě i dvě promluvy. A právě ty mě zaujaly.

Podobně jako loni, i letos se 7. října setkali členové živého růžence při slavení památky Panny Marie Růžencové. Tentokrát o něco slavnostněji – se mší svatou. Po závěrečném zpěvu a po společné modlitbě bolestného růžence se celé osazenstvo přesunulo k příjemnému posezení a občerstvení do Orlovny.

Jenom krátce se vrátím k promluvě při mši svaté a s dovolením si půjčím pár vět otce Jendy:

„Při růženci rozjímáme s Marií o důležitých událostech ze života Ježíše Krista.

Jestliže máme v rukou růženec, máme v rukou vlastně celou katolickou víru.

Maria v nás vyvolává pocity vděčnosti vůči Bohu. Nejen Maria, ale každý z nás máme v sobě ukrytý poklad a hodnoty a zasloužíme si poslouchat slova – děkuji, že jsi. V běžném životě je dobré si všimnout, za co mohu druhým poděkovat...“

A já jen dodávám - děkuji. Děkuji, že jsi, farní „růžencová rodina“. 😊

Dalším setkáním bylo farní dopoledne v neděli 12. října. Setkání celé farnosti. Začali jsme už v 8 hodin mší svatou. Při promluvě o vděčnosti jsme mohli slyšet mnoho krásných a důležitých myšlenek. Pro přiblížení některé uvádím:

„Vděčnost vychovává k lásce a působí radost. Máloco je tak bohaté a krásné jako vděčnost. Vděčnost dovršuje dar.

*Nezapomínejme na to, že o **vděčnost** se musíme neustále snažit, abychom ji slovem a především skutkem projevovali vůči Bohu i lidem.*

***Vděčnost**, jakkoli vyjádřená, je vždycky modlitbou a bohoslužbou, protože vděčností člověk myslí na Boha a přistupuje k Němu.*

Děkujeme Bohu za dobré lidi, které máme kolem sebe, kteří nám prokazují dobro. Děkujeme přímo jim a povzbuzujeme je tím. “

A já jen na těchto pár vět skromně navážu - **děkujeme a bud'me vděční:**

že jsme společně slavili mši svatou,

že se nás v Orlovně tolik sešlo,

že jsme společně mohli prožít celé nedělní dopoledne ☺,

že jsme mohli poklábosit se sousedy i přespolními u stolů plných dobrot ☺,

že se našli ochotní lidé, kteří se ujali obsluhy a

že nám všem bylo spolu dobře. ☺

Milada Marešová

Aktuální dění ve spolču

Naše dolnočermenské spolčo funguje nepřetržitě od roku 1986 a zakladateli spolča byly tři rodiny – Pecháčkovi, Hubálkovi a Maříkovi, po nichž je také naše spolčo pojmenované PeHuMa.

Už z těchto dob máme tradici, že každý rok volíme takzvaného šerifa, který naše spolčo v daném roce vede a organizuje všechny akce. Dále volíme zástupce šerifa, který má na starosti naši společnou pokladnu, ale také výpomoc šerifa. Posledním postem našeho spolča je kronikář, který má na starosti naši dlouholetou spolčáckou kroniku, jež se vede od roku 1995.

Letošním šerifem je Sára Vondrová, jejím zástupcem je Týnka Maříková a kroniku má letos na starosti Lucka Maříková.

Na spolčo se scházíme každých 14 dní v pátek na zkoušce na rytmickou mši v 17:45. Poté jdeme od 19:00 hodin na mši a cca ve 20:00 hodin se scházíme na faře. Na faře máme nejdříve takzvané „tématko“, které náš šerif každý týden zadává někteřému ze spolčáků. Ten pak řekne pár slov k tématu, které si připraví. Tématka bývají formou hry, otázek, krátké přednášky apod.

Naše dolnočermenské spolčo pořádá i další akce během roku - například přespávání na Mariánské Hoře a pomoc s parkováním; v zimě společný Silvestr na Hoře Matky Boží v Králíkách, na jaře čarodějnice. V létě spolu travíme vždy první týden prázdnin, kdy společně putujeme na Velehrad. Všechny akce probíhají pod vedením šerifa a jsou prokládány tématky nebo společnými hrami.

Za spolčo: Barbora Maříková

Putujeme s Poutníkem

Farní pouť 27. září 2025

V sobotu 27. září jsme se vydali na tradiční podzimní farní pouť, tentokrát do teritoria olomouckého arcibiskupství. Přestože plánovaná místa našeho putování nejsou příliš vzdálena od naší farnosti, neboť cesta trvá přibližně 50 minut, pro většinu účastníků byla neznámá.

Prvním místem našeho výletu bylo poutní místo Kalvárie v Jaroměřicích u Jevíčka. I když vyjet autobusem po úzké cestě až nahoru k poutnímu areálu je zážitek pro dobrodružnější povahy a úkol pro šikovného řidiče, dojeli jsme šťastně a na místě na nás již čekala paní průvodkyně.

Seznámili jsme se s historií poutního místa a prohlédli jsme si jeho jednotlivé součásti. Jeho založení a postupné rozšiřování je spojeno s rodem Šubířů, majitelů jaroměřického panství na jaroměřickém kopci, kde byla shledávána určitá podoba s jeruzalémskou Golgotou. Historie založení Kalvárie sahá do roku 1664, kdy byl na kopci postaven kříž, u kterého se konaly pobožnosti. Jako poděkování za mírný průběh morové epidemie roku 1680 pak byla u kříže postavena kaple ke cti Povýšení Svatého Kříže a čtyř patronů proti moru. Když později přečkala mladá žena Františka Michala Šubíře nelehký porod, byl zde postupně, od roku 1712 budován soubor staveb ve stylu Kalvárie. Poutní místo mělo v symbolické rovině ukrývat všechna tajemství ukřižování Krista a chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě.

Návrh se často přičítá jednomu z nejvýznamnějších architektů vrcholného baroka v českých zemích Janu Blažejí Santini-Aichlovi, nicméně jeho autorství se nikdy spolehlivě neprokázalo.

Poutní komplex je obestavěn přízemním ambitem, v ose areálu se nachází schody a vstupní brána se dvěma hranolovými věžemi, uprostřed je sousoší s výjevem Ejhle člověk.

Nejstarší stavbou je kostel Povýšení Svatého Kříže; nachází se zde hlavní oltář s obrazem Nejsvětějšího Spasitele (Salvátora), který je ústředním bodem tohoto místa, a boční oltář s ostatky sv. Feliciána. Za hlavním oltářem je kaple nazvaná Getseman-

ská zahrada se zvláštní omítkou působící jako jeskyně. Uvnitř najdeme nad oltářem s plastickým očištěm reliéf Kristus na hoře Olivetské. V areálu se nachází kaple Božího hrobu, pod ní je kaple Betlémská. Další samostatnou stavbou je kaple hrobu Panny Marie.

Pozoruhodná je i křížová cesta, která začíná u filiálního kostela Všech Svatých v Jaroměřicích a vede až na Kalvárii. Její zvláštností je, že má pouze 11 zastavení, která nemají jednotnou podobu, a pro tuto křížovou cestu musela být patřičně upravena pobožnost.

V blízkosti poutního areálu se nachází budova kněžské rezidence (fary). Základní kámen k ní byl položen v roce 1730. K ní dal v roce 1742 František Xaver Antonín Šubíř přistavět Loretánskou kapli Panny Marie Ustavičné Pomoci.

Loretánská kaple byla místem naší společné poutní mše svaté, která byla sloužena za naší farnost, vztahy mezi námi a dary Ducha Svatého pro každého z nás. Na den našeho výletu 27. září připadal svátek sv. Vincence z Paula. Tento francouzský kněz, který žil v 16. a 17. století, zasvětil svůj život službě chudým, nemocným, dětem, vězňům i opuštěným. Zdůrazňoval, že láska k Bohu se musí projevovat konkrétní pomocí bližním. A myslím, že kázání našeho otce Jana, které věnoval těmto tématům, nás hodně oslovilo, protože jsou součástí obyčejného života asi každého z nás.

Po doprohlédnutí všeho zajímavého, zakoupení drobných dárků a pořízení společné fotky jsme se přemístili na oběd do Jaroměřic. Ten byl zajištěn v příjemném prostředí místní restaurace Hanácká Krčma.

Dalším naším cílem byly Velké Opatovice. Nejprve jsme navštívili zdejší zámek, kde je umístěno Moravské kartografické centrum. Bylo vybudováno na místě jižního křídla velkopopavického zámku, které v roce 1973 vyhořelo. Unikátní moderní stavba je dílem prof. Ing. arch. Zdeňka Fránka. Stavebně byl tento objekt realizován ve dvou etapách: v letech 1989 - 1992 jako Vícelúčelové kulturní zařízení, které bylo zakonzervováno v podobě hrubé stavby, a v letech 2005 - 2007 jako Moravské kartografické centrum.

Ústředním exponátem kartografického centra je obří reliéfní (plastická) mapa Moravy a Slezska na ploše asi 110 m². Mapa vznikla na počátku 20 století na podkladech tzv. II. a III.

vojenského mapování. Pro kartografické centrum byla zapůjčena Moravským zemským archivem v Brně. Jedná se o jedinečné mapové dílo, které nemá v České republice obdobu.

A zaujalo nás opravdu asi všechny. Protože mapa obsahovala i pomezí Moravy a východu Čech s Orlickými horami, našly jsme zde dokonce Žamberk, Kyšperk a zaznělo i radostné: „...tam je Dolní Čermná“. A opravdu byla - Rottwasser! Jen otci Jendovi bylo líto, že kartografičtí tvůrci sem nestihli umístit Krkonoše...

Z dalších expozic, které jsou v zámku umístěny (knihovna, historické šicí stroje, šamotové zboží zdejší továrny, pamětní síň rodáka akademického sochaře Karla Otáhal) zaujaly přítomné švadlenky nejvíc asi ty šicí stroje☺.

Posledním místem, které jsme navštívili, byl velkoopratovický kostel, který je stejně jako ten náš farní zasvěcen svatému Jiří. Zdejší duchovní správce P. Piotr Grzybek zde slouží teprve od léta letošního roku. A tak se hned po přivítání omlouval, že nám o interiéru kostela ještě nepodá podrobné informace... Kostel byl vybudován v období baroka, přestavěný byl na konci 18. století. V padesátých letech 20. století prošel významnou proměnou interiéru. Mimo jiné byl v presbytáři vymodelován vysoký reliéf svatého Jiří bojujícího s drakem, který vytvořil rodák ak. sochař Karel Otáhal, který je také autorem reliéfu Křtu Páně zavěšeného nad křtitelnicí.

Děkujeme otci Jendovi za organizování a přípravu farních výletů, za čas, který nám při nich věnuje. Dá se říci, že posledních dvou farních poutí jsme se v převaze účastnili my, dříve narození farníci☺. Ale je nám spolu opravdu dobře a kromě poznávání a objevování si i hezky popovídáme. Jsme vděční za společně strávený čas. A budeme se těšit na farní pouť v roce 2026, která je naplánována do farnosti P. Pavla Seidla...

Hana Vágnerová

Ohlasy a příspěvky

Národní setkání Modliteb matek

Milí čtenáři, ráda bych se s Vámi podělila o pár dojmů a myšlenek z Národního setkání Modliteb matek.

Druhý říjnový víkend Pardubický IDEON zaplnilo asi 650 žen - maminek a přibližně 35 mužů -kněží a organizátorů. Letošní setkání bylo výjimečné, připomínali jsme si již 30 let od vzniku tohoto společenství, které se za tu dobu rozšířilo po celém světě.

Na anketní otázku, co maminky přivedlo k Modlitbám matek, byla nejčastější odpověď, že se bály o své děti a hledaly společenství. Na dotaz, co jim Modlitby matek přinesly, odpovídaly - pokoj, hlubší víru, nová přátelství.

Celé setkání jsme mohli prožívat s Anne-Céline Asselin, mezinárodní koordinátorkou Modliteb matek z Francie, s národní koordinátorkou Markétou Klímovou, s arcibiskupem Mons. Josefem Nuzíkem a mnoha dalšími.

V jejich svědectví zazněly tyto myšlenky:

- Pán v Modlitbách matek chce navázat důvěrný vztah s každou maminkou, aby to bylo od srdce k srdci, zná nás lépe, než známe samy sebe, vše co děláme dobrého je z jeho milosti, jeho dar

- Chce požehnat našim dětem, ale nejvíc chce, abychom mu daly úplně všechno: náš hněv, smutek, hřích, slabost, aby mohl uzdravit naše srdce.

- Při Modlitbách matek nevyprošujeme, ale odevzdáváme - ve francouzštině slovo odevzdávat má význam pustit, nemít nad tím kontrolu, odevzdat se znamená důvěřovat na 100%; někdy pochybujeme o Boží lásce, kdybychom věděly, jak moc je Bůh dobrý, neváhaly bychom se odevzdat ani sekundu.

- Před Pánem máme obrovskou hodnotu.

- Ptejme se druhých ne „Co děláš“?, ale „Kým jsi“?

- Kdo jsem Já?

- Jsem milovanou dcerou Otce. Do mě vložil veškerou svoji lásku.

- Modlitby matek jsou zasetá semínka, která vyklíčí a vydají plody.

- K těmto modlitbám se po celém světě scházejí každý týden malé skupinky matek a Duch Svatý tyto modlitby spojuje, takže se stále někdo za mě děti modlí.

Bylo to opravdu požehnané společenství plné radosti, vděčnosti, pokoje a Boží Přítomnosti a já jsem moc vděčná, že jsem ho mohla prožít a že do Modliteb matek patřím.

Marie Moravcová

Milí čtenáři,

pokud jste dočetli až sem, děkujeme za Váš zájem.

Pokud Poutníkovi i nadále zachováte podporu a přízeň, budeme moc rádi. V příštím roce začne vycházet jubilejní 30. ročník. Budeme vděční za Vaše články, vzpomínky, zážitky, fotografie, příspěvky - ze života i historie naší farnosti.

Přejeme Vám klidné a požehnané dny adventu a Vánoc.

Redakce Poutníka

Posvícení v Jakubovicích 26. 10. 2025 (foto: L. Ešpandrová)

Modlitby za zemřelé a žehnání hrobů 2. 11. 2025 (foto: L. Ešpandrová)

Zadní strana: Čermenský chrámový sbor s Mons. Prokopem Brožem 9. 11. 2025
(foto: L. Ešpandrová)
Posvícení ve Verměřovicích 16. 11. 2025 (foto: L. Ešpandrová)

Poutník 4/2025

Vydává: Římskokatolická farnost Dolní Čermná, 561 53 Dolní Čermná 1; IČ: 44468890

Web: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz | Bankovní spojení: 256043012/0600

Náklad: 200 výtisků | Výrobní náklady jednoho výtisku: 31 Kč

Redakce: P. Jan Lukeš, František Mareš, Hana Vágnerová | Sazba: Jiří Adamec, František Mareš
NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti, ale je možná finanční spoluúčast, DĚKUJEME

Uzávěrka příštího čísla: **22. 2. 2026** | Kontaktní email: poutnik@farnost.eu